

ای شخص محترم نامه ثانی شما که بتاريخ ۱۹ دسامبر ۱۹۱۸ بود...

حضرت عبدالبهاء

Original English

۲۳۰

ای شخص محترم نامه ثانی شما که بتاريخ ۱۹ دسامبر ۱۹۱۸ بود رسید بسیار سبب بهجت و سرور شد زیرا دلالت بر آن مینمود که بر عهد و میثاق ثابت و راستی و شوق ندای بملکوت الله داری امروز ندای ملکوت قوه جاذبه عالم انسانست زیرا استعداد در نفوس عظیم است تعالیم الهی روح اینعصر است بلکه آفتاب اینعصر است باید هر نفسی همت نماید تا پرده‌ها از دیده‌ها خرق شود فوراً مشاهده آفتاب نمایند و دل و دیده بمشاهده‌اش روشن نمایند.

حال بعون و عنایت الهیه این قوت هدایت و موهبت رحمانیه در تو موجود گشته لهذا بکمال قوت اقدام نما تا استخوانهای پوسیده را روح بخشی و کورهای مادرزاد را بینا کنی و نفوس پژمرده افسرده را بحرکت آری و طراوت و لطافت بخشی هر سراجی عاقبت خواموش گردد مگر سراج ملکوت که روز بروز بر نور بینفزايد هر ندائی عاقبت ضعیف شود مگر ندای بملکوت الله که روز بروز بلندتر گردد هر طریقی عاقبت اعوجاج یابد مگر طریق ملکوت که روز بروز مستقیم تر گردد البته آهنگ آسمانی قیاس باهنگ زمینی نشود و سراجهای مصنوعی قیاس بافتاب آسمانی نگردد پس در آنچه باقی و برقرار است باید کوشید تا روز بروز روشنتر شد و روز بروز قوی تر شد و روز بروز حیات جدید یافت ...

تضرع و زاری بملکوت الهی نمایم تا پدر و مادر و برادرت بنور هدایت در ملکوت الهی داخل گردند *

ORIGINAL

AUDIO